

Menovinkit Presso Onlineen Bulevardilla: presso.kauppalehti.fi

Salakuusi ei kelpaa SM-kisoissa

Urheilu Kummalliset kansanhuvit -tapahtuma keräsi viime kesänä VR:n makasiineille suomalaisen kilpailulajien erikoisimmat ilmentymät. Tietysti sijainti ja tapahtuman ajankohtakin jo määräsivät, että niin tapahtumasta kuin sen

ohessa julkaistusta kirjasta puuttui yksi: joulukuusenhaku. Toki asiaan saattoi vaikuttaa sekin, että lajin SM-kilpailut järjestetään tänä vuonna ensimmäistä kertaa. – Odotamme paikalle noin viittätoista joukkuetta, **Tuomo Perälä** kertoo.

Joulukuusenhaun SM-kilpailut järjestetään tänään *Annalan*

kotiseutumuseossa Pyhäjoella. 1–5 hengen joukkueet kaatavat rajatuilta kilpailualueilta joulukuusen, jonka tuomaristo arvosotelee. Perälä kertoo, että luvat ovat kunnossa – salakuusta ei kelpuuteta.

– Sehän on toisaalta sitkeä perinne, emmekä pysty varmaankaan aivan sataprosenttisesti valvomaan, jos joku muualta kuin kilpailualueelta kuusen hakee.

Markus Änäs

→ Joulukuusenhaun SM-kilpailut Pyhäjoella 17.12. klo 10–16

Baila, baila barokin tahtiin

Konsertti Meksikolaisen barokkimusiikin taitaja, brittiläinen harppuvirtuoosi **Andrew Lawrence-King** saapuu Helsinkiin johtamaan kamarikuoro *Utopian* joulukonserttia.

Lawrence-Kingillä on laaja kokoelma harppuja, jotka on tehty alkuperäisten keskiaikaisen, renessanssikauden ja barokin harppumallien mukaan.

Hän on tehnyt meksikolaista barokkimusiikkia tunnetuksi yhteensä *The Harp Consortin* kanssa. Siinä missä suomalaiset veisaavat joulun alla hartaasti, Meksikossa kirkkokansan meno saattoi 1500–1600-luvuilla yltyä riehakkaaksikin. Kirkollinen vokaalitaide sekoittui sujuvasti kansantanssien rytmeihin, jolloin kirkkomusiikki sai hyvinkin lanteita keikuttavia vivah-teita.

Henriikka Pulli

→ Fiesta! Kamarikuoro Utopia johtajanaan Andrew Lawrence-King Olaus Petrin kirkossa, Minervankatu 6, 20.12. klo 19.30.

Tangenttina röökiaskiin

Keimola on kuopattu, mutta sen henki elää autoradan muodossa.

Urheilu Pupillini ovat laajentuneet pesuvadin kokoisiksi, ja lisämunuaiseni pahoinpitelee ruumistani yliannostamalla adrenaliinia elimistöni. Pääsuoralta ohitin kilpakumppanini ja nyt kiidän kaasuläppä täysillä auki kohti doseerattua eteläkaarreita. *PYP:n* ja *Virginian* mainostaulut vilisevät silmissäni, kun *Ford GT-40* syöksyy kaarteesta kohti varikkosuoraa. Tunnen olevani **Jack Brabham** ohittaessani varikkoo. En saa hetkenkään rauhaa, toinen Ford on saapunut kannoilleni!

Varikkosuoran jälkeinen neulansilmä menee vielä tahdissani, mutta niskassani tunnen vastustajan kuumen hengityksen. On otettava riski: jätän VW-kaarteeseen jarrutuksen aivan viimeiseen.

Perkele! Takarenkaideni pito loppuu keskellä mutkaa. Kuin sähköiskun saaneena autoni ajolinja lähtee tangentin suunnassa suoraan kohti jättäjäismäistä norttiaskia. Lopulta spinnaan mutta pääsen välittömästi jatkaamaan kilpailua maineesta ja kunniasta. Hetkessä olen joutunut altavastaajaksi, joten joudun venymään inhimillisen kyvyn äärirajoille saavuttaakseni eteeni päässeeseen auton.

Keimola. Liki 40-metrinen kopio legendaarisesta Keimolasta näyttää lintuperspektiivistä tältä. Jos pääset seitsemän sekunnin kierrosaikaan, olet kova kuski.

Media. Monet radan varrella seisovista ihmisistä on väännetty muovisista leikkisotilaista.

Sladdis. Liika yrittäminen voi murtaa pidon takarengaista.

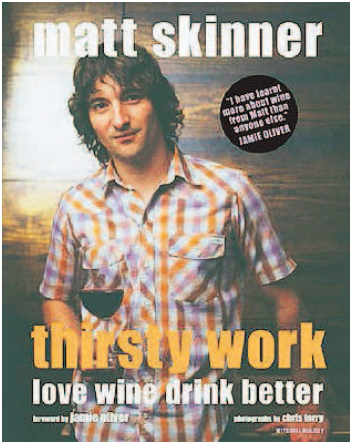

Varikko. Valmiilta radalta pääsee nappia painamalla myös varikkoalueelle.

Viinijampan peruskurssi

Kirjallisuus Viinituntija? Ensimmäisiä miellelyhtymiä ovat vankka keski-ikä, snobbailu ja hassut laatusanat. Tai olivat, sillä **Matt Skinner** tekee kirjallaan *Thirsty Work* viinille saman kuin **Jamie Oliver** teki kokkaamiselle *Alastomalla kokillaan*. Poikamaisen komea, hilpeisiin paitoihin pukeutuva ja koulu-poikamaisen innostunut Skinner

kirjoittaa viinistä kielellä, jota jokainen ymmärtää. Peruskurssimaisen Thirsty Workin suurin ansio on viiniopiskeluun liittyvien ennakkoluulojen ravistelu: se ei ole sen kummempaa kuin moni muukaan asia. Jos kirja vaikuttaa tyyliiltään ja ulkoasultaan oudosti tutulta, jäljet johtavat suoraan syltityhteäseen: Skinner oli Jamien *Fifteen*-ravintolan sommelier ja myös paras Jamien kaveri.

Mikko Takala
 → Matt Skinner: Thirsty Work (Mitchell Beazley)

Helsinkiläinen, espoolainen & vantaalainen

Selitys: oheisen vitsin hauskuus perustuu stereotypioihin.

Huumori Helsinkiläinen, espoolainen ja vantaalainen kävivät modernia puhelinneuvottelua.

– Hyppään junaan Tikkurilassa. Olen rautatieasemalla yhdentoista minuutin kuluttua, sanoi vantaalainen.

– Tulen metrolla Kuliksesta. Olen steissillä seitsemässä minuu-

tissa, vastasi helsinkiläinen.

– Tulen pikaraitiovaunulla. Olen siellä kahdenkymmenen vuoden päästä, totesi espoolainen.

→ Vitsin tarjosi lukijamme nimimerkki Pauli

Eikö naurattanut? Lähetä parempi helsinkiläisen, espoolainen & vantaalainen -vitsi osoitteeseen presso@kauppalehti.fi. Palkitsemme parhaat, julkaisemme huonoimmat.

Currenkurvassa olen jo täydessä vauhdissa. Kiihdytän kohti *Finnairin* mainoskoppia ja ohitan BP-katsomon. Valtavalla vauhdilla nousen ylämäkeen kohti radan petollisinta osuutta. Edessä siintävää Saunalenkkiä ei näe, mutta tiedän sen tulevan heti laskeuduttuani monttuun. Lenkin jälkeen olen jo aivan vastustajani puskurissa.

Pääsuora alkaa 250 metrin ylämäellä, jonka päältä paistaa tornin huippu. Paiskaan konehuoneesta viimeisetkin ponit ja jalkavaivaiset konit, jotta olisin ensimmäisenä *Nesteen* sillalla.

Käteni ovat hiestä märkinä puristaessani ohjainta veren maku suussani.

”Eiköhän jokainen isä osta autoradan lasten lisäksi hieman myös itselleen.”

Keimolan moottorirataa kiertävien kilpamoottoreiden jylhä pauhu ei ymmärrettävästi ollut lähitienoon asukkaiden mieleen, joten rata sodomoitiin jo vuonna 1978. Lopulta radan pinnoite kaivettiin täyteen kuoppia, ja kuin niittinä arkun kanteen Keimolan torni paloi vuonna 2004. Osa kotimaista moottoriurheilun historiaa päättyi siis jo vuosikymmeniä sitten, mutta onneksi pojat ovat aina poikia. Innokkaat autoratamiehet ovat joukolla herättäneet Keimolan henkiin vantaalaisen *VM karting* -keskuksen tiloihin.

Aulaan on rakennettu 38-metrinen kopio aikoinaan kukoistaneesta moottoriradasta. Neljällä ajoradalla ja tietokonepohjaisella ajanotolla varustettu autorata tarjoaa jälleen Keimolan bensaa suoniin.

– Eiköhän jokainen isä osta autoradan lasten lisäksi hieman myös itselleen. Ainakin niin alkoi minun innostukseni näihin, kertoo rataa rakentamassa ollut **Sami Volotinen**.

Jani Heikkilä, Lauri Olander, kuvat

→ Keimola Scalextric Clubin kaikille avoin Interserie-sarja käynnistyy VM karting centerissä, Myllykyläntie 3, 14.1., ilmoittautumisaika alkaa viikolla 50 osoitteessa www.autorata.net

Hankalasti kirjoitettavat lahjatoiveet

Joulupukin pääpostiin tulee vuosittain puoli miljoonaa toivomuskirjettä.

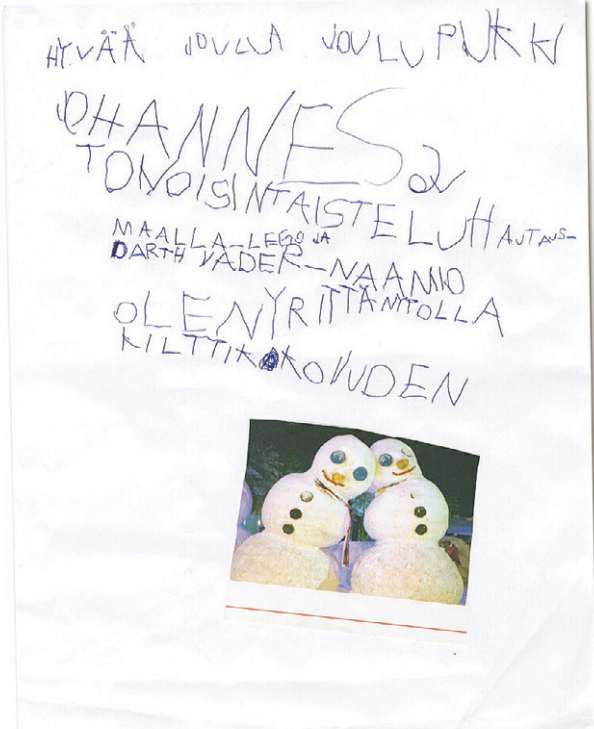
Mystiikka Iltapäivän hämärässä keittiön pöydän ääreltä kuuluu kiperä kysymys:

– Äiti, miten Darth Vader kirjoitetaan?

Kuusivuotiaan joululahjatoivelistaan kirjataan toki muutaakin kuin ääntä muuntava Darth Vader -naamio. Lelukatalogit on selvästikin tutkittu tarkoin, sillä auton, pelin tai nukan sijaan lapset toivovat tänäkin jouluna *HotWheelsejä*, *PlayStation*eita ja *Bratzejä*.

Joulupukin Pääpostissa Rovaniemellä toiveiden tuotemerkistyminen on huomattu. Joulupukin apulainen, kirjetonttu **Riitta** kertoo, että tänä jouluna pikkuiset toivelistan lähettäjät ovat ponnistelleet erityisesti sanan *B-Daman* kanssa, josta Joulupukki on saanut jo lukuisia eri versioita. Onneksi Korvatunturin tontut ovat nokkelaa väkeä ja ymmärtävät heti, että kyseessä ovat tietenkin ne robotinnäköiset kuulansylkijät, jotka tais-televat toisiaan vastaan erikoisvarustellulla areenalla.

Ensimmäiset toivelistat on

Täsmätoiveita. Johannes, 6 vuotta, toivoo taistelu hautausmaalla -legoa ja Darth Vader -naamaria. Kilttikin hän on yrittänyt olla.

postitettu Joulupukille jo hyvissä ajoin tammikuussa, mutta varsinainen sesonki osuu joulu-kuulle. Kaikkiaan Joulupukki saa vuosittain noin 500 000 toivekirjettä. Jos kirjeessä on selvästi kirjoitettu vastausosoite, saa toivomuslistan lähettäjä jou-

lupukilta postia myöhemmin keväällä, jähka joulukiireet ovat ohi. Viime vuonna postitontut lähettivät maalishuhtikuussa Joulupukin tervehdyksen runsaalle 40 000 lapselle.

Kaikki Joulupukille osoitettu posti ei kuitenkaan päädy Joulu-

pukin pääpostiin, vaan osa löytää Joulupukin luo myös Levillä toimivan Joulupukin postikonttorin kautta. Tosin silloin kuoren päälle kirjoitetun osoitteen pitää olla jo hieman tarkempi kuin pelkkä Joulupukki, Korvatunturi.

Yrittäjä **Hannele Keskitalon** mukaan heille tulevista toiveista valtaosa on paikan päällä kirjoitettuja. Postitse saapuu toiveita lähinnä lapsilta, jotka ovat vierailleet postikonttorilla.

Eräskin lapsi toivoi lahjaksi elinaikaa syöpää sairastavalle äidilleen, jotta hän ehtisi kasvaa aikuiseksi ennen kuin äiti kuolee.

– Toki lelujakin toivotaan, mutta osa toiveista on hyvinkin koskettavia. Eräskin lapsi toivoi lahjaksi elinaikaa syöpää sairastavalle äidilleen, jotta hän ehtisi kasvaa aikuiseksi ennen kuin äiti kuolee, Keskitalo kertoo.

Henriikka Pulli

→ Ykkösluokan joulutervehdysten viimeinen postituspäivä on 21.12.

I ♥ Kulosaarentie 8

HENRIK TIKKASEN NUORUUDENKOTI, TRILOGIAN ENSIMMÄINEN OSOITE.

Jari Silomäki

